

PARAULES DE VIDA

«Beneït el qui ve en nom del Senyor» (Mt 21,9)

Avui és un dia gran per a la Diòcesi de Lleida. Avui s'obren nous camins en la seva història, perquè arriba un nou Pastor. Es complirà aquesta pregària que l'Església fa en la festa dels Sants Apòstols: «Pare Sant..., Vós no abandoneu el vostre ramat, sinó que, per mitjà dels Sants Apòstols, el guardeu constantment i el protegíu. I voleu que sigui sempre adoctrinat per aquells mateixos que Vós posàreu com a pastors de la vostra Església perquè en nom del vostre Fill la conduïssin» (Prefaci dels Apòstols).

Han estat molts mesos d'espera amarada de treball concret i, sobretot, de pregària. Un Pastor en l'Església és sempre un do de Déu, més



enllà del procediment que s'ha seguit per escollir-lo. I com a do de Déu és una oportunitat de gràcia per a una Diòcesi, perquè obre noves perspectives i possibilitats a través del seu testimoni i de la saviesa pastoral que aporta. El Bisbe, successor dels Apòstols, té una missió que va més enllà de les seves possibilitats humanes: representa a Crist enmig del seu poble, cus-

todia i assegura visiblement la unitat i comunió de l'Església particular que se li ha confiat, i la manté unida a l'Església universal presidida pel successor de l'Apòstol Pere, avui el papa Benet XVI.

«Beneït el qui ve en nom del Senyor». És l'expressió que convida als feligresos lleidatans a obrir-se a la novetat del nou bisbe, Mons. Joan Piris. I és també una invitació a reconèixer en la persona del Bisbe el signe sacramental de la presència de Crist. Quant necessari serà acollir-lo de debò i deixar que desenvolupi la seva missió amb llibertat. I això davant de tants judicis previs que es fan sobre com hauria de ser el seu servei.

La Diòcesi de Lleida tindrà avui un nou Pastor que presidirà un presbiteri fidel, que porta la seva missió, de vegades, més enllà de les seves possibilitats humanes. Comptarà amb un bon nombre de diaques permanents i amb la riquesa de moltes comunitats de vida consagrada, amb totes les obres apostòliques que promouen. També es sentirà acompanyat per un grup de laics que, a través de la Catequesi, Càritas i de moltes institucions educatives, volen ser un servei al creixement humà i cristià, a les necessitats dels més desfavorits. I juntament amb això, disposarà d'un gran instrument de formació laical, l'Institut de Ciències Religioses. Però, sens dubte, com tot Bisbe, tindrà al centre de la seva preocupació el Seminari Diocesà. És en aquest camp de les vocacions on la vinguda d'un nou Bisbe obre més perspectives, perquè, com ell mateix ha manifestat, vol promoure més intensament la vida cristiana, i això duu a la promoció de totes les vocacions en l'Església. «Beneït el qui ve en nom del Senyor».

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Grenyana



► Diumenge 21 de setembre, celebració del tradicional Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Grenyana, a l'Orta de Lleida. A les 11 del matí Santa Missa amb ofrena de flors, veneració de la Verge en el seu cambril i cant dels Goigs:

*Puig de Vós el món confia,
Reina del cel sobirana:
Empareu-nos nit i dia,
Verge pura de Grenyana.*



La Confraria de Montserrat celebra la festa de les Mares de Déu Trobades

► La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, celebrà el passat 8 de setembre en la catedral de Lleida la festa de la Nativitat de Maria, coneguda popularment a casa nostra com a festa de les Mares de Déu Trobades, en referència als orígens històrics de moltes advocacions marianes, com és també el de la Patrona de Catalunya. A les 7 de la tarda se celebrà l'Eucaristia a la capella de la Confraria, presidida pel consiliari Mn. Xavier Batiste i concelebrada pel capítular Mn. Joaquim Mesalles. En la celebració es pregà pels confreres traspassats durant l'any i es finalitzà pujant al cambril a venerar la Verge mentre es cantà el Virolai.

A LA CATEDRAL DE LLEIDA

Eucaristia de presa de possessió del bisbe Joan Piris Frígola



La Catedral de Lleida, acull aquest diumenge 21 de setembre, festa de Sant Mateu a les 5 de la tarda l'Eucaristia de presa de possessió del bisbe electe de Lleida Mons. Joan Piris Frígola.

La celebració serà presidida en el seu inici pel Nunci Mons. Manuel Monteiro de Castro, qui cedirà la seu episcopal al nou bisbe una vegada siguin llegides les Lletres Apostòliques. Mons. Piris serà qui presidirà a partir d'aquell moment la celebració com a nou Bisbe de Lleida.

Concelebraran amb el bisbe Joan els fins ara administrador apostòlic de Lleida i bisbe de Tortosa Xavier Salinas, al qual substitueix. També ho faran els dos bisbes emèrits, amb els quals compta la diòcesi de Lleida, Mons. Ramon Malla i Mons. Francesc Xavier Ciuraneta. Així mateix és previst que concelebrin tots els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, així com els abats de Montserrat i Poblet i altres prelats de la Conferència Episcopal Espanyola.

La Missa serà concelebrada a més a més per tot el presbiterat diocesà, així

com per altres sacerdots i religiosos vinguts de les diòcesis de Tortosa, Menorca i d'altres més properes com les lleidatanes Solsona i la Seu d'Urgell i l'aragonesa de Barbastro-Monzón.

El bisbat de Lleida ha confeccionat per convidar a la celebració joiosa de la presa de possessió del nou Bisbe, unes targetes d'invitació ornades amb la imatge de la Mare de Déu del Blau, que s'ha fet arribar a tota la diòcesi. S'ha preparat també una acurada edició amb el ritual de la celebració per a què els fidels que acudeixin a la Catedral puguin seguir la celebració i participar-hi activament. El Capítol Catedral té previst també col·locar 800 seients, a banda dels bancs que ja hi ha en el temple i la instal·lació de dues pantalles per a circuit tancat de TV.

Tal i com és tradició, un quart d'hora abans de l'inici de la celebració les campanes de la Seu Vella, amb la col·laboració de la Confraria de campaners de Catalunya, anunciaran amb un repic de festa, l'inici de l'Eucaristia de la presa de possessió del que serà el 127 bisbe de Lleida.

Escut episcopal del nou Bisbe de Lleida



► En l'escut episcopal del nou bisbe de Lleida Joan Piris apreciem les imatges de la Mare de Déu del Castell o de l'Encarnació, en referència al seu darrer destí parroquial abans de ser ordenat bisbe, la parròquia del Bon Pastor de València i alhora del seu ministeri episcopal. També hi veiem la mar, perquè el seu primer destí episcopal fou Menorca i el seu lloc de naixença, un poble mariner. I com a lema: «Per a què tinguin vida», que l'ha acompanyat des del primer moment de la seva vida ministerial.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadaran d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, / que la seva grandesa no té límits. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que Ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo sóc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras está cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 1,20c-24.27a)

Hermanos: Cristo será glorificado abiertamente en mi cuerpo, sea por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo, y una ganancia el morir. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en ese dilema: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El Reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo, y les dijo: "Id también vosotros a mi viña, y os pagaré lo debido." Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?" Le respondieron: "Nadie nos ha contratado." Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña." Cuando oscureció, el dueño de la viña dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalas el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros." Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Entonces se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora, y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno." Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán los primeros y los primeros los últimos.»



Paràbola dels treballadors enviats a la vinya. Miniatura d'un evangeliari, Biblioteca Nacional, Madrid



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18 □ **dimarts**: Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21 ■ **dimecres** (□ Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa): Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6 ■ **dijous**: Coh 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9 ■ **divendres**: Coh 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22 □ **dissabte**: Coh 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45 ■ **diumenge** vinent, XXVI durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 / Mt 21,28-32.

«**E**l Senyor és bo per a tothom... és just en els Seus camins» resa el salm d'avui. Tan sols que els Seus camins no són els nostres, ni els Seus pensaments els nostres. Ah, si aprenguéssim a seguir els Seus camins!

Ho llegim a l'evangeli. Ens sorprèn l'actuació d'aquest amo de la vinya: paga a tothom igual. Amb tot, el text ho diu, és una persona justa: pacta de pagar el que sigui just amb els que va cridant; i al final afirma que no ha actuat injustament amb els primers cridats, i manifesta la seva bondat davant les seves protestes. Tanmateix, és l'únic comportament que sorprèn en el fragment que hem llegit? No sobta també l'ac-

titud dels treballadors? Mateu ha parlat d'ells al capítol 9: «La collita és abundant però els treballadors són pocs; pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors» (9,37-38). Ara l'amo va enviant treballadors; i aquests, no haurien d'estar contents de poder treballar a la seva vinya? Semblaria una reacció lògica: la joia de poder treballar a la vinya del Regne i haver-ho fet des del principi, des de la primera hora, haver estat dels primers cridats. Però... les enveges, feblesa tan humana, qui no n'ha sentit mai la fiblada en el propi cor? Si al que ha treballat menys li donen el que a mi m'havien promès, llavors a mi em pertocarà...

Certament l'amo és un xic provocador dient a l'encarregat de començar a pagar primer als que han vingut a darrera hora. Però actua amb justícia, paga als primers el que havien acordat que els donaria. Tan sols, de nou, que la Seva justícia potser no és com la nostra.

«El Senyor és a prop dels qui l'invoquen amb sinceritat». Invoquem-lo, doncs, ara que és a prop, cerquem-lo, ara que es deixa trobar. I Ell que és un Déu generós a perdonar, que vol que els nostres camins es converteixin als Seus, els nostres pensaments siguin els Seus, no ens ho concedirà?

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

La recompensa és Crist mateix

La paràbola dels treballadors que van a hores diferents a treballar a la vinya i reben com a paga, al final de la jornada, el mateix jornal —un denari (evangeli d'avui)— estableix un contrast molt clar entre la mentalitat dels treballadors de primera hora i l'amo de la vinya (Déu Pare).

La paràbola traspua, per part de Déu, l'anhel de no excloure ningú, de fer participar tothom d'allò que té i d'allò que és. Déu se'ns dona ell mateix i per això ha enviat el seu Fill i el seu Esperit al món.

La paga —el do— que el Pare ens ha donat és Crist. Jesucrist s'ha fet tan solidari de tots nosaltres que prengué damunt seu tot el nostre dolor i tot el nostre pecat. En la seva passió ha esdevingut llum per als nostres ulls opacs, llibertat per a tot allò que

ens oprimeix, obertura d'horitzons infinits per al nostre tancament sense sortida.

El qui és la Paraula es féu sofriment i morí perquè tota la humanitat sigui guarida i rebí la vida per sempre, perquè tothom pugui acollir l'amor sense límits de Déu, el jornal que el Pare vol pagar als seus fills.

A Jesucrist res no li fou estalviat en el dolor de tot el que profetitzaven els salms, àdhuc sentir la llunyania de Déu. Però no va defallir. Amb el seu sofriment segellà l'aliança nova i eterna, definitiva, de Déu amb la humanitat. Des que morí en creu, tenim accés a Déu; des d'aleshores trobem sentit a les nostres vides, des d'aleshores el sofriment i la mort ja no són la fatalitat d'un absurd.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

«Vida eterna»

Mercedes Salisachs, excelente escritora barcelonesa, autora de *La gangrena*, premio Planeta, y de otras muchas obras, cuyo apellido es reconocido internacionalmente, ha afirmado:

—«Mi hijo Miguel falleció a los 25 años de edad debido a un accidente de tráfico. Cuando murió, en un principio me rebelé... pero medité... y lo acepté.

—«Hoy en día, lo sigo sintiendo cerca... Tengo la suerte de ser una persona creyente... (Ved: *Palabras para el sufrimiento*, Edit. STJ).

—«La idea de la muerte no me da miedo. Me encanta. Estoy esperando que me llamen... Morir es nacer... Como decía Carmen Martín Gaité, a quien también se le murió un hijo de 28 años: "Lo raro no es morir... lo raro es vivir..."

—«El placer... mata la felicidad... El sexo dura unos años... y el alma dura eternamente...

—«Yo nunca he querido triunfar en este mundo... sino en el Otro... Sólo quiero triunfar en el Otro Mundo...

—«Esperar... es vivir... La esperanza... nos da vida...

—«Creo firmemente en la Vida eterna... Si no, no tendría sentido... nada.»

La Vida Eterna... pretende ser la expresión de la plenitud... y de la absoluta perfección de un ser. Por eso *la eternidad...* es la manera de ser propia de Dios... El cielo... consiste en poder vivir la vida de Dios que, en consecuencia, será una vida perfecta... totalmente realizada... plenamente colmada, feliz.

J. M. Alimbau

SANTORAL

21. ✚ Diumenge XXV durant l'any. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.; santa Celina, vg.

22. Dilluns. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. Dimarts. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí.

24. Dimecres. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat

i arxidiòcesi, 1868; festa de precepte a Barcelona ciutat); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

25. Dijous. Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus). Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); santa Aurèlia, vg.

26. Divendres. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. Dissabte. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

JOAN DUNS ESCOT

Un precursor del Vaticà II



El beat Joan Duns Escot, com a bon teòleg d'encuny franciscà, al llarg de tota la seva argumentació teològica donà sempre primacia a la

llibertat i a l'amor. En efecte, situats a l'inici del segle XIV, quan el carisma franciscà ja s'havia estès i consolidat arreu d'Europa, Duns Escot maldà per estructurar i donar fesomia teològica a l'experiència cristològica viscuda existencialment per sant Francesc d'Assís. Fou a través d'aquest treball teològic que el *Doctor Subtil* anticipà profèticament algunes temàtiques que en temps més recents foren afrontades pel Concili Vaticà II. A més, Escot i els seus seguidors miraren d'escatir, des de la recerca teològica, els motius de l'Encarnació del Verb, alhora que insistiren en la necessitat de l'acció del Crist-Mitjancer per a la divinització del creient. Per això cal esguardar el misteri de la passió i la creu de Crist com el gest més gran d'amor i de llibertat.

El framenor Joan Duns Escot sabé ensenyar a la generació del seu temps —i gràcies a la posteritat dels seus escrits encara segueix ensenyant-nos— que el misteri de l'home només pot ser escatit a la llum del misteri del Verb encarnat; misteri de gran pregonesa que tan sols és intel·ligible a la llum de Crist *Home Nou*, tal com ho ensenya el Vaticà II en el núm. 22 de la *Gaudium et spes*.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins
de Catalunya

ENTREVISTA



JOSEP URDEIX

50 anys del CPL

Enguany fa 50 anys de la fundació del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL). La finalitat principal del CPL és ajudar les comunitats catòliques d'Espanya, Amèrica i altres parts del món a millorar les celebracions litúrgiques, sobretot l'Eucaristia dominical. Per celebrar l'efemèride, el CPL, juntament amb la Facultat de Teologia de Catalunya i l'Associació Espanyola de Professors de Litúrgia, van organitzar un Congrés Internacional de Litúrgia, els passats 4 i 5 de setembre, que ha complementat i ha completat el ventall de temes fonamentals de la teologia i la pastoral de l'Església. Josep Urdeix, diaca, és president del CPL i delegat diocesà de Litúrgia de Barcelona.

Què han representat aquests 50 anys de vida del CPL?

Valdria més que ho diguessin els qui han fet ús dels nostres diversos treballs per ajudar pastors i fidels a participar amb tot el cor i tota l'ànima en la litúrgia què han representat. El que nosaltres podem dir, modestament, és que, en tota ocasió, hem procurat fer un servei a l'Església, a la seva jerarquia i al poble fidel, perquè la litúrgia ocupés el lloc primordial que ha de tenir en la vida cristiana i en l'increment d'aquesta vida, tant comunitàriament com personal.

Es pot dir que Catalunya ha estat capdavantera en el camp de la litúrgia?

Més que capdavantera, podem dir que, sobretot des de 1915, amb el I Congrés Litúrgic de Montserrat —convocat per tots els bisbes catalans—, l'interès perquè la litúrgia fos ben coneguda, estimada i viscuda en les nostres parròquies i comunitats ha estat notable. D'altra banda, sempre s'ha comptat amb persones —i això explica també el treball del CPL— ben preparades per guiar i animar aquest treball pastoral. Més que capdavantera, podem dir que aquí sempre hem estat dels llocs on s'ha fet el que cal que es faci en aquest camp.

I per celebrar els 50 anys, un congrés internacional...

De moment, amb el Congrés, disposem d'una seriosa reflexió sobre l'estat actual de la litúrgia i sobre les seves perspectives de futur. Per tant, el Congrés més aviat ens ha donat una bona base amb vista al treball que hem de continuar fent en el camp de la pastoral litúrgica.

Oscar Bardaji i Martín

AGENDA



Processó de la Mare de Déu de la Mercè i festa patronal.—Diumenge 21 de setembre, 12 del migdia a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares Mercedaris de Lleida, Processó en honor de la Patrona i Missa en homenatge al P. Joaquim Pina, en les seves Noces d'argent sacerdotals. Dimecres 24 de setembre, festa de la Mare de Déu de la Mercè, a les 11 del matí Eucaristia al centre Penitenciari Ponent, presidida pel bisbe de Lleida Joan Piris. El mateix Sr. Bisbe presidirà la concelebració eucarística a les 8 de la tarda, a la parròquia.

Novena en honor de la Verge Blanca de l'Acadèmia.—Del 23 de setembre a l'1 d'octubre, a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana Novena en honor de la Patrona de Lleida, la Verge Blanca de l'Acadèmia. Tots els dies, a les 7.30 tarda, Rosari i a les 8 Santa Missa presidida pel director de l'Acadèmia Mariana Mn. Salvador Gené i solemnitzada per diferents corals de la ciutat.

Novena en honor de santa Teresina.—Del 22 al 30 de setembre, al santuari parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús dels pares carmelites de Lleida, Novena en honor de la Patrona de les Missions. Tots els dies a les 7.15 de la tarda, Cant de Vespres i a les 8 Eucaristia de la novena amb homilia, presidida pel P. Josep Castellà, prior de la comunitat.

Festa de Sant Vicenç de Paül a la parròquia de Sant Andreu.—Dissabte 27, 6 tarda a la parròquia de Sant Andreu, Eucaristia de la Família Vicenciana de Lleida (Filles de la Caritat, Voluntariat Vicencià, Associació de la Medalla Miraculosa, Joventut Vicenciana) en la festa del seu Patró sant Vicenç de Paül.

Missa de la vigília del beat Francesc Castelló a l'església de Sant Pere.—Dissabte 27, a les 7.30 de la tarda a l'església de Sant Pere de Lleida, «Missa de Vigília» de la festa del beat Francesc Castelló. Diumenge 28, festa litúrgica del Beat, Eucaristia a les 11 del matí a la mateixa església de Sant Pere i a les 7.30 de la tarda, a la catedral de Lleida.

Recés mensual a la Catedral de Lleida.—Dissabte 27, de 4 a 7 de la tarda Recés mensual a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, dirigit per Mn. Daniel Turmo. A les 6 celebració de l'Eucaristia. Entrada a la Catedral per la porta lateral del carrer Al mudí Vell.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Llardecans celebra per primera vegada la processó de la Dormició de la Mare de Déu



El poble de Llardecans va celebrar enguany la Festa Major en honor de la seva Patrona la Mare de Déu de l'Assumpció, amb una especial solemnitat, marcada per l'ostentació per primera vegada de la imatge de la Dormició de la Mare de Déu, fora de la seva urna de vidre que es troba situada als peus del retaule de l'altar major de la parròquia de la que n'és també titular. La bella imatge fou col·locada en un cadafal davant les grades del presbiteri en la Missa Major de la diada, on fou venerada pels fidels i veïns del poble. Finalitzada la celebració i per primera vegada tingué lloc la processó de la Dormició de la Mare de Déu per l'interior de l'església. La Patrona fou acompanyada pel rector Mn. Josep M. Cebrià, els escolans i infants del poble, honorant-la amb càntics i pregàries.

Concorregut Aplec a l'ermita de Sant Ramon d'Artesa de Lleida

Artesa de Lleida va celebrar el diumenge 31 d'agost la festa del seu Patró sant Ramon Nonat a l'ermita que el poble li té dedicada des del segle XVIII, a poc més d'un quilòmetre del centre urbà. A les 11 del matí sortí la processó de l'església parroquial amb la imatge del Patró, per dirigir-se fins a l'ermita on se celebrà com és tradició l'Eucaristia, oficiada a l'aire lliure en un lateral de l'esplanada que l'envolta. La celebració fou presidida per Mn. Daniel Turmo, secretari general del bisbat de Lleida, concelebrada pel rector d'Artesa Joan Torrelles i cantada pel Cor parroquial, amb una notable concurrència de veïns d'Artesa i pobles propers, degut també al fet que enguany la festa del Sant s'esqueia en diumenge.

Finalitzada la celebració es cantaren els Goigs en honor d'aquest destacat Sant de l'ordre de la Mercè, fill del poble segarrenc del Portell i es donà a venerar la relíquia que conté un petit os de sant Ramon i que conservada a Artesa des de temps immemorials, havent desaparegut durant la Guerra Civil, va ser recuperada.



da l'any passat. La parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares Mercedaris de Lleida van celebrar també la festa de Sant Ramon amb un tridu de preparació i solemnitzant la seva diada.

Inauguració de la restaurada ermita de Sant Mamés al Pont de Suert

El 17 d'agost el Pont de Suert va inaugurar amb una Eucaristia celebrada pel rector Mn. Daniel Gómez, la restauració de la petita ermita de Sant Mamés, patró del poble i en el dia de la seva festa. L'ermita es troba ubicada vora la nacional 230, prop del santuari de Santa Maria de Ruipedrós. De la restauració destaquen les pintures de Víctor P. Pallarès realitzades sobre fusta i que decoren la volta de l'ermita, amb símbols de la Trinitat i el frontal de l'altar amb símbols eucarístics i el Crismó. També s'ha col·locat un Crist de forja presidint l'altar, dissenyat pel mateix artista i s'ha restaurat la imatge del Patró, que llueix en un lateral de l'ermita.



La parròquia de Sant Andreu recorda a Mn. Juanma Bardají en la festa de la Verge de la Salut



La parròquia de Sant Andreu de Lleida, va celebrar el diumenge 7 de setembre la festa de la Mare de Déu de la Salut, advocació mariana que des de l'any 1412 ha rebut antic culte en aquesta parròquia del barri antic. A les 12 del migdia el rector Mn. Antonio Porta va celebrar la Missa en honor de la patrona, solemnitzada pels cants de la Capella de Música de Sant Llorenç i del Cor «Trinitat», format per una dotzena d'immigrants, majoritàriament dones provinents de Nordàfrica. El rector convidà els fidels que omplien l'església a encomanar-se a la Mare de Déu de la Salut: «...per a poder gaudir de la salut del cos i també de l'Esperit» i tingué un especial record per aquells sacerdots malalts com Mn. Jesús Tarragona i Mn. Ramon Sanmartí. També i molt especialment es recordà a Mn. Juanma Bardají, que morí víctima d'accident el passat 21 d'agost, vinculat des dels primers moments del seu sacerdoci a aquesta parròquia en la qual estava adscrit i on havia estat ordenat diaca: «...el seu record continua ben viu i present en aquesta parròquia», digué Mn. Porta.

Entrevista a Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida: «Pregueu per mi i ajudeu-me...»

Davant la presa de possessió del bisbe electe de la diòcesi de Lleida Joan Piris, hem volgut conèixer quins són els sentiments en aquests moments i com afronta el seu nou destí episcopal entre nosaltres.

Sr. Bisbe, quina fou la vostra primera reacció quan vàreu ser informat del vostre nomenament com a nou bisbe de Lleida?

La veritat és que, després de tanta rumurologia, no va suposar cap ensurt. Vaig dir que sí, com sempre he fet quan m'han demanat un canvi de servei (i ja n'he tingut molts en 45 anys de capellà) perquè no trobo a l'Evangelí res que m'autoritzi a dir que no. Açò sí, vaig començar a dormir una mica més malament per la nova preocupació.

Quins són els vostres sentiments a punt de deixar la diòcesi de Menorca?

Els meus sentiments al deixar Menorca són molt difícils de qualificar. M'he sentit ben acollit i els menorquins es fan estimar molt. Hi posen molt de cor en tot i jo també he procurat fer-ho. (Com deia sant Ignasi de Loiola: «en tot estimar i servir»).



I veniu a Lleida content o potser amb certa preocupació per l'enrenou del litigi del diocesà?

Les dues coses: content i preocupat per aquest assumpte que heu assenyalat. Jo he de fer de Pastor i tot allò que interessa el meu poble m'ha d'interessar. Però, la pregunta que hi faig i faré és: Aquest assumpte ens ajuda a creure més i millor en Jesucrist? Perquè si no...

Amb quin esperit aguardeu la vostra presa de possessió?

Aquest dia (21 de setembre) fa 45 anys, vaig ser ordenat capellà. Jo sóc molt amic de fer una lectura «providencialista» de les coses i intentaré viure-ho tot procu-

rant renovar el meu lliurament vocacional: tinc molts motius d'agraïment a la misericòrdia del Bon Déu.

Heu pensat ja quines poder ser les seves primeres accions com a nou Bisbe de Lleida?

Les lògiques: el primer que faré a Lleida és escoltar tothom; tractar de «conèixer» amb certa objectivitat (si és possible); visitar persones i realitats pastorals, etc. i passar-ho tot pel sedàs del discerniment en l'oració a la presència del Senyor.

Davant la vostra arribada a la capital de la Terra Ferma, quin missatge voldríeu adreçar als que seran els vostres propers diocesans i també als ciutadans de Lleida en general?

De moment només una salutació de germà a tots els lleidatans, als membres de l'Església i a totes les persones de bona voluntat, tots ben estimats de Déu: pregueu per mi i ajudeu-me sobretot a fer de capellà, per tal que jo us pugui ajudar —com us he escrit— «a conèixer i creure en Jesús i a mirar la vida des dels seus criteris per damunt d'altres criteris».

Gràcies i benvingut a Lleida Sr. Bisbe.

Jordi Curcó